

de Kredse, man vil forandre, og dem, man vil lade blive staaende, afhænger af et Skøn og et Skøn, der vanskelig kan begrundes. Skøn kan her staa ved Siden af Skøn med nogenlunde den samme Ret. Naturligvis — der er ogsaa en Grænse i saa Henseende. Det blev udtalt af det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Wojten), at man principmæssig maatte gaa videre, end Landstingsforlaget var gaaet, idet han gjorde gældende, at naar Gennemsnittet for de kjøbenhavnske Kredse var et Folketal af omtrent 26,000, maatte man drage ind under Væbningen de Kredse uden for Kjøbenhavn, hvis Folketal er større end 26,000. Det Princip tror jeg dog ikke kan holde Stik, og i alt Fald er det, som Landstinget har stillet sig paa, meget bedre. Det er ganske vist, at man ved en Omdeling som denne her maa tage Hensyn til Folketallet, saaledes som det var i 1890 — man maa jo have et bestemt Folketal at operere med — men naar Spørgsmaalet er om Udøvelsen af dette Skøn over, hvor vi skulle sætte Grænsen, hvor langt vi skulle gaa og hvor vi skulle blive staaende, er man berettiget til tillige at tage et andet Hensyn, nemlig Hensynet til, at Folkemængden er forandret siden 1890, og i saa Henseende er der jo stet navnlig en meget væsentlig Forandring med de kjøbenhavnske Kredse. Folketallet i Kjøbenhavn er siden 1890 vokset til 341,000 Mennesker, saaledes at Gennemsnittet for de kjøbenhavnske Kredse nu er 28,400. Men jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa en anden Ting, at vil man endelig anvende det Princip, maa man ikke glemme, at Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds efter Forlaget staaer med over 28,000 Mennesker.

Bahuson: Naar jeg har ønsket at udtale mig i den foreliggende Sag, saa er det nærmest, fordi jeg er Repræsentant for en af de Kredse, som nu i en længere Aarrække har lidt under den bestaaende Ordning, og hvor Vælgerne have haft en forholdsvist betydelig mindre Valgret, kan man nok sige, end i en stor Del af de øvrige Kredse. Jeg vil da begynde med at udtale, at jeg glæder mig over det Forslag, der er kommet herved fra Landstinget. Jeg glæder mig navnlig, fordi der, henjet til den Maade, hvorpaa det er kommet, idet det er kommet hertil som vedtaget med et betydeligt Flertal i

Landstinget og et Flertal, som ikke bestaar af et enkelt Parti men af flere Partier, jo maa være en vis Sandsynlighed for, at man nu kan komme til et Resultat, et Resultat, som har været i saa høj Grad ønsket og eftertragtet i mange Aar, og som man, navnlig i adskillige Kredse, af hvilke jeg repræsenterer den ene, har følt særlig Trang til. For at komme ud af de nuværende Forhold har jeg kunnet gaa med til det Forslag, som for et Par Aar siden blev fremsat af Regeringen om de 137. Jeg sympatiserede ganske vist med denne betydelige Forøgelse af Folketingsmændenes Antal af flere forskellige Grunde, jeg ikke her skal komme ind paa, men Hovedsagen for mig var at komme ud af den store Valgretsulighed, som der er i Befolkningen. Jeg kunde ogsaa gaa med til de tidligere Forslag om mindre Udvidelse af Kredsene eller, som den højtærede Indenrigsminister sagde, en „partiel Revision“, og jeg kan ogsaa gaa med til de nærværende Forslag, som tilsigte en saadan partiel Revision. Det gode, som opnaas ved dette Forslag, som det nu foreligger, er to Ting. Det ene er en Udbjævnning af den store Ulighed med Hensyn til Valgrettens Udøvelse i de tre store Kredse i Sammenligning med den øvrige Del af Landet. Den vil om ikke fuldstændig blive udbjævnnet saa dog for en stor Del. Det andet gode, man opnaar, er, at i det hele taget Bybefolkningen, Befolkningen i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg samt i Byerne ude i Landet, bliver noget fyldigere repræsenteret i Forhold til Landbefolkningen, end de hidtil have været. At der er en vis Trang dertil, er oplyst fra flere Steder, og det er noget, som er aldeles utvivlsomt. — Der er jo gjort forskellige Indbendinger mod dette Lovforslag, navnlig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) med Hensyn til det grundlovstridige deri. I saa Henseende er han nu bleven saa grundig imødegaaet af den højtærede Indenrigsminister, at jeg ikke skal søge nærmere at supplere dette. Jeg vil kun, efter ganske i Almindelighed at have udtalt min Glæde over Lovforslagets Fremkomst, udtale mig lidt om Enkeltheder i selve Lovforslaget. Jeg vil da sige, at jeg nok kunde ønske at gaa noget videre i de Retninger, man tilstræber. Jeg kunde have ønsket, at Bybefolkningen havde